

Det her var altså begyndelsen til min ordførertale. Det var ikke en kort bemærkning til hr. Keld Albrechtsen.

Men dette lille, tarvelige projekt er så i gang nu, og det danske udgangspunkt er, at det skal være en politisk erklæring og det skal være noget, som hovedsagelig går ud på at styrke borgernes rettigheder over for EU's institutioner.

Det persongalleri, der skal arbejde med det, er sammensat af repræsentanter for de 15 medlemslande, for Europa-Parlamentet og for regeringerne, og det er i princippet udmærket. Men når man læser referaterne fra de konferencer, de møder, der har været holdt indtil nu, kan man godt blive lidt bekymret, netop fordi diskussionen stritter i alle retninger og alle mulige emner bliver bragt på bordet. Det er svært at finde ud af, hvilken retning diskussionen vil tage, og hvordan resultatet vil blive til sidst. Men jeg er sikker på, at der er gode og fornuftige folk i forbindelse med dette arbejde, som efterhånden vil finde ud af, hvad kernen er i den erklæring, man vil komme med, og hvad kernen er i de problemer, man vil beskrive.

Det Radikale Venstre siger ja til udbredelsen af menneskerettighederne på alle niveauer og i alle lande. Vi siger ja til, at vi får håndhævelse af menneskerettighederne over for alle borgere, som er omfattet af konventionerne. Men vi vil undgå en rivalisering mellem forskellige domstole eller forskellige afgørende organer, som fortolker menneskerettighederne.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at vi skal jo være helt opmærksomme på, at der er forskellige interesser i denne sag, og det ses jo også klart af de udtalelser, som er blevet refereret her fra talerstolen i dag, og også af de referater, vi kan læse fra konventet. Der er nogle, der gerne vil have, at menneskerettighederne bliver skrevet ind i Traktaten, jo før jo hellere, jo stærkere jo bedre. Der er nogle, der absolut ikke vil have det. Og der er nogle, som ønsker en meget, meget stærkere placering af menneskerettighederne i hele EU's arbejde, end de har nu.

Det kan vi så være utilfredse med eller bekymrede over fra dansk side, men hvis vi ser på, hvad det er for lande eller institutioner, som trækker i retning af, at de gerne vil have skrevet menneskerettighederne ind i Traktaten, så er det lande som Grækenland, som Portugal, som Spanien, som alle er lande, der har et diktatur i frisk erindring, og som vil være helt sikre på, at EU er en institution, som værner om menneskerettighederne, også for medlemsstaterne.

Man forstår deres bekymring. De ved, hvad det betyder at have et diktatur. Danmark, Sverige, Finland, Holland, England er mindre bekymrede og siger: Vi synes, den europæiske menneskerettighedskonvention er alt nok. Vi føler os godt beskyttet af den, vi føler os godt taget vare på af Menneskerettighedsdomstolen.

Der er ikke noget at sige til, at vi er ubekymrede; vi har haft et demokrati, som har fungeret uafbrudt i 150 år. Men der er lande, som har god ret til at være bekymrede, og det synes jeg også man skal respektere. Og den proces, vi er i gang med nu, med at prøve at få et fælles gods ind i det europæiske samarbejde, skal vi da kun hjælpe på al mulig måde og hilse velkommen. At Parlamentet så har en integrationistisk holdning til det, kan ikke undre nogen, heller ikke mig. Der synes jeg også bare man skal notere sig, at alt i den forbindelse er ved det gamle.

Det Radikale Venstre ønsker en politisk erklæring, og vi ønsker menneskerettighederne styrket overalt i Europa. Vi tilslutter os det forslag til vedtagelse, som vi har været med til at fremsætte.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg må sige til fru Elisabeth Arnold, at det er rigtigt, at det er et stort cirkus. Det er jo et kæmpekonvent. Jeg kan ikke på stående fod huske, hvor mange deltagere det har, men det er i hvert fald nærmest på størrelse med et parlament, og det producerer jo i tusindvis af papirsider, plus det arbejde, der foregår i alle mulige regeringskontorer, osv. osv.

Og ja, det er et tarveligt lille projekt. Rent politisk har det jo ikke noget indhold, for indholdet er, at man i bedste fald får de samme menneskerettigheder, som man havde i forvejen – i bedste fald – og man må i hvert fald ikke få nogen forbedring. Det er jo givet på forhånd, det er indholdet i det. Jeg troede da, fru Elisabeth Arnold var enig med mig i, at det er et tarveligt lille projekt.

Og så slutter fru Elisabeth Arnold med at sige, at nu vil Det Radikale Venstre have menneskerettighederne styrket. Jamen hvorfor har man så ikke sagt, at det charter skal føre til forbedringer af menneskerettighederne? Nu bruger fru Elisabeth Arnold ordet »styrket« i forbindelse med menneskerettighederne. Jamen det er jo ikke det, der ligger; det er udtrykkeligt udelukket i mandatet til det konvent. Det hæn-